

॥ २५ ॥ ननु कथं गुरौ भक्त्या सर्वस्य जयः स्यात्तस्यापि मनुष्यत्वेन तदवस्थत्वात्तत्राह यस्येति मर्त्यासद्दीः मनुष्य इति दुर्बुद्धिः तस्य शास्त्रश्रवणं कुंजर
स्नानवद्वयार्थम् ॥ २६ ॥ ननु गुरोरपि पुत्रादयस्तं नरमेव मन्यन्ते अत आह एष गुरुः साक्षाद्भगवानेव भवेत् लोकस्य नरोऽसाविति बुद्धिर्भ्रान्तिरित्यर्थः यद्वा
नहितपुत्रादेर्मनुष्यबुद्ध्या प्रतीयमानोऽपि गुरुः भगवान्भवेत् यथैषः श्रीकृष्ण इत्यर्थः ॥ २७ ॥ एवं सर्वैरुपायैः कामादिवेगं जित्वा नियतेन्द्रियो भूत्वा
ध्यानपरो भवेत् अन्यथा तं प्रति सर्वशास्त्रवैफल्यं स्यादित्याह षड्गुणैति सर्वा अपि नियमचोदनाः इष्टापूर्तादिविषयाः षडिन्द्रियवर्गस्य यः संयमः तस्मि
न्नेवैकस्मिन्नंतोयासां तदेकपरा इत्यर्थः न च तावतापि चरितार्था इत्याह तदंताः सत्योऽपि यदियोगान्धारणा ध्यानसमाधीन् नो आवहेयुः न साधये

रजस्तमश्च सत्त्वेन सत्त्वं चोपशमेन च ॥ एतत्सर्वं गुरौ भक्त्या पुरुषोत्थं जसा जयेत् ॥ २५ ॥ यस्य साक्षाद्भगव
ति ज्ञानदीपप्रदे गुरौ ॥ मर्त्यासद्दीः श्रुतं तस्य सर्वं कुंजरशौचवत् ॥ २६ ॥ एष वै भगवान्साक्षात्प्रधानपुरुषे
श्वरः ॥ योगेश्वरैर्विष्णुग्यांघ्रिर्लोको वै मन्यते नरम् ॥ २७ ॥ षड्गुणसंयमैकांताः सर्वानियमचोदनाः ॥ तदंता
यदि नो योगानावहेयुः श्रमावहाः ॥ २८ ॥ यथावार्तादयो ल्यार्था योगस्यार्थं न विभ्रति ॥ अनर्था य भवेयुस्ते
पूर्तमिष्टं तथाऽसतः ॥ २९ ॥ यश्चित्तविजये यत्तः स्यान्निःसंगोऽपरिग्रहः ॥ एको विविक्तशरणो भिक्षुर्भिक्षा
मिताशनः ॥ ३० ॥ देशे शुचौ समे राजन् संस्थाप्यासनमात्मनः ॥ स्थिरं समं सुखं तस्मिन्नासीत् ज्वग ओमि
ति ॥ ३१ ॥ प्राणापानौ सन्निरुंध्यात्पूरकुंभकरे चकैः ॥ यावन्मनस्य जेत्कामान् स्वनासाऽग्रनिरीक्षणः ॥
॥ ३२ ॥ यतो यतो निःसरति मनः कामहतं भ्रमत् ॥ ततस्तत उपाहृत्य हृदि रुंध्याच्छुनैर्बुधः ॥ ३३ ॥ एवमभ्य
सतश्चित्तं कालेनाल्पीयसायते ॥ अनिशंतस्य निर्वाणं यात्यनिधनवह्निवत् ॥ ३४ ॥

युस्तर्हि केवलं श्रमावहा एवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ एतदेव दृष्टान्तेनाह यथावार्तादयः कृष्यादयः अर्थाः तत्फलानि च योगस्यार्थं मोक्षं न साधयन्ति प्रत्युत अ
नर्था य संसारायैव असतो बहिर्मुखस्य इष्टापूर्तादयः पितथा ॥ २९ ॥ एवं योगं युंजतोऽपि यस्य कुटुंबादिसंगेन चित्तं विक्षिप्येत तस्य कृत्यमाह यश्चित्तस्य
विजये यत्त उद्युक्तः स भिक्षुः स्यात् संन्यसेत् तथा च स्मृतिः द्वद्वाहतस्य गार्हस्थ्यं ध्यानभंगादिकारणम् लक्षयित्वा गृहीस्पष्टं संन्यसेदविचारयन्निति
भिक्षया प्राप्तं मितमशनं यस्य सः ॥ ३० ॥ ऋजुसममंगं यस्य सः सुखं यथा भवत्येवमासीत् ओमित्युच्चारयन्निति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ए
वमनिशमभ्यसतस्तस्य यते चित्तं निर्वाणं शांतियाति ॥ ३४ ॥